

హిందూ పాతివ్రత్యం

త్రక్కాలవల్లా, వాదాలవల్లా, చర్చలవల్లా, మన దేశంలో చింతకాయలుకూడా రాలవని డాక్టరు, శాస్త్రీ, ప్రిడరు చర్చించుకుంటూ వుంటే వింటూ కూర్చున్నాడుగోపీ.

శాస్త్రీకి డాక్టరుకి ఎప్పుడూ పడదు. వేరు వేరు వాతావరణాల్లో పెరగటంవల్ల ఒకరి అభిప్రాయాలు ఒకరికి నచ్చవు. డాక్టరుకి పాశ్చాత్య నాగరికత అంటే ఇష్టం. అది శాస్త్రీకి మంట. ఇలా అన్నాడు:

“పాశ్చాత్య నాగరికతను పొగట్టించు బానిసత్వం. ఎవరి కుండే గొప్ప వారికుంది. ప్రేమ్ చంద్ ఏనున్నాడో ఎప్పుడన్నా చదివావా?”

ఇంగ్లండు వ్యాపారానికి ప్రసిద్ధి
 ఫ్రాన్సు విలాసవతులకు ప్రసిద్ధి
 జర్మనీ సైన్యాలకు ప్రసిద్ధి
 హిందూదేశం పాతివ్రత్యానికి ప్రసిద్ధి—

‘ఇదంతా తెలుసుకోకుండా వాగితే ఏం ప్రయోజనం?’

ఈ మాటలు డాక్టరుకి కొంచెం కష్టం కలిగించినై.

కాని బైటపడకుండా ఇలా అన్నాడు.

“నీ మాట వొప్పుకుంటారు. కాని పాతివ్రత్యం శ్రీ సంబంధం. అందులో వివాహమైన శ్రీ. మనదేశంలో అంతా వివాహమైన శ్రీలే కాదుగా! వివాహమైన శ్రీ గొప్ప తనాన్ని దేశానికి అంటగట్టుకొని మురుసుకోవటం దద్దమ్మపని. అదే మన బానిసబుద్ధిని నిరూపిస్తుంది. మిగిలినవారంతా ఎందులో గొప్ప చెప్పు?”

శాస్త్రి కేమీ తోచలేదు, అంత త్వరగా అతడలో చించలేదు. “మనం మాత్రం పూరుకుంటున్నామా ఏమిటి? పాతివ్రత్యాన్ని కాపాడుతున్నాం.” అన్నాడు.

“ఏయ్, అదేం మాట! పురుషులకు బలేపని పెట్టావే!” అన్నాడు స్త్రీడరు.

డాక్టరు పూరుకోలేదు. సిగరెట్ కిటికీలోనుంచి పారవేసి శాస్త్రివైపు తిరిగి, “ఏ విధంగానో చెప్పి, బఠానీలు తింటూ కూర్చునా?” అని అడిగాడు.

శాస్త్రికి కోపం వచ్చింది. నిజంగా అతనికి బఠానీ లంటే ఇష్టం. అందుకని వళ్ళు మండిపోయింది. కాని డాక్టరు అతనికి అవకాశం ఇవ్వకుండా మాట్లాడేస్తున్నాడు—

“పాతివ్రత్యం మన దేశంలో పుష్కలంగా పండుతుందని వాపోకుండాం. కాని అది, ఒకపని చెయ్యకపోవటాన్ని తెలియజేస్తుంది. మనం ఏ పని చెయ్యటంలో గొప్పో చెప్పాలి. ఎందుకంటే కొన్నిపనులు చెయ్యటంవల్లే మానవునికి శ్రేయస్సు, అభివృద్ధి కలుగుతాయి. ఈ పద్ధతిని మన మెందులో గొప్పో చెప్పా?”

“పాతివ్రత్యం కాపాట్టంలో అని చెప్పేవ బాబూ,” అంటూ స్త్రీడరు శాస్త్రికి వార్నింగ్ ఇచ్చాడు. “ఎందుకంటే మనం మళ్ళీ బఠానీలు తినాలిపోస్తుంది.”

గోపీ, డాక్టరు పక్కన నవ్వారు.

శాస్త్రికి కోపం ఎక్కువయింది. “మీబోటి వారుండబట్టే దేశం ఈ స్థితికి వచ్చింది...” అని మొదలు పెట్టాడు. కాని డాక్టరు అతన్ని మాట్లాడ నివ్వకుండా ఆపి, “మరి మన దేశం గొప్పదంటున్నావే!” అని ఎత్తిపొడిచాడు.

“స్త్రీల విషయంలో! స్త్రీల విషయంలో!!” అని దిద్దాడు
 ప్రిడరు.

ఇంతలో బైటనుంచి గోలా, కేకలు వినిపించినై. వాదాన్ని
 వాదిలి నలుగురూ బయటికి పరిగెత్తారు.

రోడ్డుమీద పెద్దగుంపు పోగయింది. పక్క ఇళ్ళలోనుంచి
 స్త్రీలు ఆ విసోదాన్ని చూస్తున్నారు. ఒకరితో ఒకరు చెప్పా
 కుంటూ ఆనందిస్తున్నారు.

ఆ గుంపు మధ్య ఒక ముసల్దీ, దాని కూతురూ వున్నారు.
 ముసల్దీ ఏడుస్తూవుంది. కూతురు ఆ జనంలోనుంచి తప్పించుకు
 పోవటానికి బిత్తరి చూపులు చూస్తూవుంది. ఇంతలో ఎక్కడి
 నుంచో వక జటాక బండొచ్చింది. ఒకడు అందులో నుంచి
 దూకాడు. ఆ పిల్లని బలవంతంగా ఎత్తుకొని బండిలో వేశాడు.
 ఆమె తన్నుకుంటూ వుంటే కాళ్ళు పైకి తోసి తానూ బండె
 కాకాడు. బండి కదిలింది. గుర్రం పరుగెత్తింది. క్షణంలో అదృ
 శ్యమైంది.

తల్లి యేడుస్తూనేవుంది - “ఇక నాకూతిర్ని బ్రతకనివ్వకు -
 బ్రతకనివ్వకు.” అనినె త్తినోరూ కొట్టుకుంటూనేవుంది. అంతా
 చూస్తూ వుండగానే ఈపని జరిగిపోయింది. ఒక్కరూ అడ్డగించ
 లేదు. ప్రశ్నించలేదు.

గోపీకి అశ్చర్యం వేసింది. అమానుషంగా కనిపించింది.
 ఆ గుంపులో నుంచి ఒక ముసలివాణ్ణి పిలిచి అడగాడు.

“ఏమిటిది?”

“ఆ పిల్లవాడి భార్య బాబూ, తీసుకపోయాడు.”

“దానికి బలాత్కారమెందుకూ!” అనిప్రశ్నించాడు శాస్త్రీ

“ఆ అమ్మాయి రానంటుంది. అంతా ఆ తల్లిముండ చేస్తోంది బాబూ! మొగుడి దగ్గరకు పంపదు.”

డాక్టరు ఈ సంభాషణ చాలా శ్రద్ధగా వింటున్నాడు. మధ్య మధ్య శాస్త్రీని కొంటెచూపులు చూస్తున్నాడు. శాస్త్రీ అడిగాడు.

“తల్లికి పిల్ల సుఖం కంటే ఏం కావాలి? ఎందుకు పంపనంటుంది!”

“అది దరిద్రపుముండ బాబూ. ఆ పిల్లని అడ్డాం పెట్టుకొని పొట్ట పోసుకుంటా వుంది.”

“ఆ!!!” అన్నాడు శాస్త్రీ ఒక తేపు తేపాడు డాక్టరు చిటికలు వేస్తూ ఆవిలించాడు ప్లీడరు.

“అవును బాబూ. ఈ వూళ్ళో యావారం పెట్టింది.” అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు ముసలివాడు.

“పాపం! తీసుకు వెళ్ళి చంపడుగదా?” అని జాలిపడ్డాడు గోపి.

“చంపడు. పాతివ్రత్యం కాపాడుతాడు.” అన్నాడు డాక్టరు. శాస్త్రీకి వుక్రోషం వచ్చింది. “ఏం చేసుకుంటే మీకేం? అది వాడి భార్య. ముద్దు పెట్టుకున్నప్పుడు ముద్దు పెట్టుకోలా? చంపుకున్నప్పుడు చంపుకుంటాడు. తనతో కాపరం చేయించుకోకుండా చూస్తూ వూరుకుంటాడా యేమిటి?” అన్నాడు.

ఇష్టంలేని భార్యతో సుఖపడేదేమిటోయ్, వాడి పిండా కూడు?” అన్నాడు గోపి.

“ఇష్టమేమిటి ఇష్టం? భార్యన్న తరువాత తప్పుతుందా ఏమిటి? ఇష్టమున్నా భార్యే. ఇష్టం లేకపోయినా భార్యే. కోర్టుకూడా ఈ మాటే చెబుతుంది.”

శాస్త్రీ ఈ మాటలు అంటూ చూపుల్లో ప్లీడరు సహాయం కోరాడు.

ప్లీడరందుకున్నాడు. “ఔను - కోర్టు అంతే చెబుతుంది. ప్రాణ భయమున్నట్లు నిరూపిస్తే తప్ప భార్య వేరుగా జీవించటానికి వీలేదు. అలా నిరూపించటం చాలా కష్టం, ఎందుకంటే మన దేశంలో ప్రాణభయం ఒకప్పుడూ, ప్రాణం పోవటం మరొకప్పుడూ జరగదు.”

“ఎవరే వాళ్ళిద్దరూ కలిసి కాపరం చెయ్యవలసిందేనా?” ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు గోపీ.

“భార్య చెయ్యవలసిందే. భర్తచేత మాత్రం ఏశాస్త్రమూ చేయించలేను.” అని జవాబు.

“భార్య ఇంట్లో పాతివ్రత్యం వండుతూవుంటే, భర్త మరొక ఇంట్లో వెళ్ళాల్సి కొంటూవుంటాడు.” అన్నాడు, డాక్టరు.

“కాదు బావానీలు!” అని దిద్దాడు ప్లీడరు.

“ఏం పాతివ్రత్యం!! ఎంత జాగ్రత్తగా కాపాడబడుతూవుంది. మనదేశంలో? హిందూసంఘం!” అని చీదరించుకున్నాడు డాక్టరు.

హిందూసంఘ స్థితి ఇలా వుంది. కుళ్ళిపోతూవుంది. దీన్ని కప్పిపుచ్చుకొని ఆత్మవంచనతో జీవించటానికి మనం ప్రయత్నిస్తున్నాం. హిందూసంఘంలో తండ్రికీ కొడుకీకీ పట్టంలేదు. అతకీ కోడలికీ పట్టంలేదు. తల్లికీ కూతురికీ పట్టంలేదు. కూతురికీ తండ్రికీ పట్టంలేదు. కొడుకీకీ తల్లికీ పట్టంలేదు. భార్యకీ భర్తకీ పట్టంలేదు - ఎవరికీ ఎవరికీ పట్టంలేదు. కాని వీరంతా ఒకే

యింట్లో ఒక కప్పు కింద కాపరం చెయ్యాలి. దుర్గంధం బయటకు రాకుండా కిటికీలూ తలుపులూ మూసుకొని కూర్చోవాలి.

—డాక్టరు శాస్త్రాన్ని కొంటేగా చూచి నెమ్మదిగా కూన రాగంలో యీ విధంగా పాడాడు:

ఇంగ్లండు వ్యాపారానికి ప్రసిద్ధి

ఫ్రాంసు విలాసవతులకు ప్రసిద్ధి

జర్మనీ సైన్యాలకు ప్రసిద్ధి!

ప్రసిద్ధి!

ప్రసిద్ధి!!

ప్రసిద్ధి!!!

